

פְּנִינִים נִפְלְאִים וּמְתוּקִים עַל הַפְּרָשָׁה

זֶרַע שְׂמִשׁוֹן

מתוך הספר המסגל "זרע שמשון" שחברו המקובל האלקי הקדמון רבי שמשון חיים ב"ר נחמן מיכאל נחמני זכר צדיק וקדוש לברכה. אשר בקש שילמדו בספרו והבטיח ישועות רבות למקמי בקשתו.

בלק תשפ"ג • גליון 247

תורת שמשון

כְּשֶׁרָאָה בַלְעָם שְׁאִין בְּהֵם מַחֲלֶקֶת הַבַּיִת שְׁאִי אִפְשָׁר לְהַזִּיקֵם

וַיֵּשֶׂא בַלְעָם אֶת עֵינָיו וַיִּרְא אֶת יִשְׂרָאֵל שֹׁכֵן לְשִׁבְטָיו וְתַהֵי עֲלָיו רֹחַ אֱלֹקִים (כו, ב): בַּמִּדְרָשׁ (במד"ר ב, ד) וַיֵּשֶׂא בַלְעָם אֶת עֵינָיו, אֵלֵינוּ הֵם הַדְּגָלִים, הַתְּחִיל בַלְעָם אֹמֵר מִי יִכּוֹל לִיגַע בְּבָנֵי אָדָם אֵלֵינוּ, מִפְּרִירֵינוּ אֶת אֲבוֹתֵיהֶם וְאֶת מִשְׁפְּחוֹתֵיהֶם, שְׁנֵאמַר 'שֹׁכֵן לְשִׁבְטָיו'.

הַזֶּרַע שְׂמִשׁוֹן זֶלֶה"ה מְבַאֵר בְּאִפְסָן נִפְלְאָה אֶת עַמְקֵי הָעֲנָיִן שֶׁכְּשֶׁרָאָה בַלְעָם אֶת הַדְּגָלִים אָמַר מִי יִכּוֹל לִיגַע בְּאֵלֵינוּ, מִשׁוֹם שְׁעָנִין הַדְּגָלִים הוּא הַשְּׁלוֹם, שְׁכָל אֶחָד מִפְּרִירֵינוּ מְקוֹמוֹ

וְאֵינוּ בִּינֵיהֶם שׁוֹם מַחֲלֶקֶת, וּבְאִפְסָן זֶה אֵינוּ דָּבָר רַע יִכּוֹל לִפְגַּע בְּהֵם. וְכִמוֹ שְׁנֵרָאָה לְפָרֵשׁ דְּבָרֵי הַמִּדְרָשׁ (במדב"ר ב, ב) שֶׁבִשְׁעַת מִתֵּן תּוֹרָה כְּשֶׁרָאוּ יִשְׂרָאֵל אֶת הַמַּלְאָכִים שֶׁהָיוּ עֲשׂוּיִם דְּגָלִים דְּגָלִים, אָמְרוּ הַלּוֹאֵי אֲנִי נִעְשִׂים דְּגָלִים כְּמוֹתֵם, אָמַר לָהֶם הַקַּב"ה נְתַאֲרֵתֶם לְדְגָלִים, חַיִּיכֶם שְׁאֵנִי עוֹשֶׂה שְׁאֵלְתְּכֶם. אָמַר לְמֹשֶׁה לֶךְ עֲשֵׂה אוֹתָם דְּגָלִים כְּמוֹ שְׁנֵתְאוּ.

וּבְאִוֵּר הָעֲנָיִן נִרְאָה, מִשׁוֹם שִׁסּוּד עֲנָיִן הַדְּגָלִים הָיוּ שְׁכָל אֶחָד מִפְּרִירֵינוּ אֶת מְקוֹמוֹ וְאֵז יֵשׁ בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם מְבַלֵּי מַחֲלֶקֶת, וְכִפִּי שְׁנֵרָמֵז בְּפִסּוּק (שמות יח, כג) 'וְגַם כָּל הָעָם עַל מְקוֹמוֹ יָבֵא בְּשְׁלוֹם', הָיוּ שְׁאֵם כָּל אֶחָד יִכִּיר אֶת מְקוֹמוֹ אֵזִי מִתְקִים הַשְּׁלוֹם. וְזֶה הַדְּבָר שֶׁיֵּשׁ אֲצֵל הַמַּלְאָכִים שְׁאֵיִן בִּינֵיהֶם מַחֲלֶקֶת, וּבִשְׁעַת מִתֵּן תּוֹרָה נִתְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדְגָלִים וְלִהְיִיר כָּל אֶחָד אֶת מְקוֹמוֹ, כִּי רָצוּ שִׁיחֶיהָ תְּמִיד הַשְּׁלוֹם בִּינֵיהֶם. וְכִשִּׁי שְׁלוֹם אֵינוּ דָּבָר רַע פּוֹגַע בְּהֵם, וְלִכְךָ

כְּשֶׁרָאָה בַלְעָם אֶת יִשְׂרָאֵל עֲשׂוּיִים דְּגָלִים, אָמַר מִי יִכּוֹל לִיגַע בְּאֵלֵינוּ. וְהָיוּ מִפְּנֵי שֶׁעַל יְדֵי שְׁאֵיִן מַחֲלֶקֶת בִּינֵיהֶם וְעֲשׂוּיִים דְּגָלִים מְבַדְּלִים כָּל אֶחָד לְפִי מְקוֹמוֹ, אֵינוּ דָּבָר רַע פּוֹגַע בְּהֵם, כִּי שֵׁרֵשׁ

הַשְּׁטָן הוּא מְעַרְבּוֹב, שְׂאֵז הוּא הַפּוֹדֵד הַשְּׁלוֹם, וְהַשְּׁלוֹם הוּא כְּלֵי מַחֲרִיק בְּרָכָה. ('זרע שמשון' פרשת במדבר אות ג)

הַמְּבַרֵךְ יִתְבָּרֵךְ מִיָּד וְאִפֵּי קוֹדֵם שְׁיִסְתִּים הַבְּרָכָה

יְעִתָּה לְכָה נָא אֲרָה לִי אֶת הָעָם הַזֶּה כִּי עֲצוּם הוּא מְמַנֵּי אוֹלֵי אוֹכַל נִכְּה בּוֹ וְאֲנִרְשָׁנוּ מִן הָאָרֶץ כִּי יִדְעֵתִי אֶת אֲשֶׁר תְּבַרֵךְ מְבַרֵךְ וְאֲשֶׁר תֵּאָר יוֹאֵר' (כב, ו).

וּמִקְשָׁה רַבָּנוּ הַזֶּרַע שְׂמִשׁוֹן זֶלֶה"ה, מְדוּעַ לְעָנִין הַבְּרָכָה כְּתוּב מְבַרֵךְ בְּלִשׁוֹן הוֹה, וְלְעָנִין הַקְּלָלָה כְּתוּב יוֹאֵר לְשׁוֹן עֵתִיד?

וּמְבַאֵר רַבָּנוּ הַזֶּרַע שְׂמִשׁוֹן זֶלֶה"ה, עַל פִּי דְּבָרֵי רַש"י (שמות ד, ז) שֶׁבְּתַחֲלָה כְּתוּב 'וַיּוֹצִיאָהּ וְהָיָה יָדוֹ מִצְרַעַת פְּשָׁלָג', מִשְׁמַע שֶׁרַק אַחַר שֶׁהוֹצִיאָהּ לְגִמְרֵי נְעֻשִׂית יָדוֹ מִצְרַעַת, וְלִבְסוּף כְּתוּב 'וַיּוֹצִיאָהּ מַחֲרִיקוֹ וְהָיָה שְׁבָה כְּבָשָׂרוֹ', וּמִשְׁמַע שֶׁתְּכַף וּמִיָּד שֶׁהַתְּחִיל לְהוֹצִיאָהּ מַחֲרִיקוֹ שְׁבָה כְּבָשָׂרוֹ, אִפֵּי שְׁעָדִין לֹא הוֹצִיאָהּ לְגִמְרֵי מַחֲרִיקוֹ, וְהַשְּׁעָם הוּא מִשׁוֹם שֶׁמִּדָּה טוֹבָה מְרַבָּה וּמְמַהֲרֶת לְבוֹא מִמִּדַּת פְּרַעְנוּת. וְלִכְךָ הַצְּרַעַת נְעֻשֶׂתָה רַק אַחַר שֶׁהוֹצִיאָהּ לְגִמְרֵי, אִךְ הַרְפוּי הָיָה מִיָּד כְּשֶׁעָדִין הָיָה בְּפָנִים וְרַק הַתְּחִיל לְהוֹצִיאָהּ. וְלִפִּי זֶה יְבַאֵר גַּם כָּאֵן לְעָנִין הַבְּרָכָה, כְּשֶׁמִּתְחִיל לְבָרֵךְ מִיָּד חֲלָה עֲלָיו הַבְּרָכָה עוֹד לְפָנֵי שְׁסִים אֶת הַבְּרָכָה, וְתוֹךְ כְּדִי הַבְּרָכָה הָרִי הוּא כְּבָר מְבַרֵךְ, אוֹלָם כְּשֶׁמְקַלֵּל אֵינָה חֲלָה רַק לְאַחַר סִיּוּם קְלָלוֹתָיו, נִמְצָא

שֶׁרַק כְּשִׁיִּסִּים אֶת קְלָלוֹתָיו הַמִּתְקַלֵּל יִהְיֶה מְקַלֵּל וְלִכְךָ כְּתוּב יוֹאֵר בְּלִשׁוֹן עֵתִיד, כִּי בִשְׁעַת הַקְּלָלָה הוּא עָדִין אֵינוֹ מְקַלֵּל. ('זרע שמשון' פרשתנו סוף אות א)

ישועות לעמך ביום ההילולא

גם השנה ניתן להשתתף במוצאות ההילולא ומועד הלימוד 'שפתותיו דובבות' אשר בו ילמדו ויסיימו את הספרים זרע שמשון ותולדות שמשון

שמות ובקשות התורמים יוזכרו בתפילה המיוחדת שתתקיים במעמד ויועברו לגדולי ישראל העומדים לימינו.

לפרטים: ארץ ישראל 05823-80300 אר"ב 347-496-5657 למוקד זרע שמשון: 02-80-80-500

אל תחמיץ את ההזדמנות לישועה

ברכת המחבר מתוך הקדמת הספר

הוצאת הגליון והפצתו לזכות

צִיעֵיִיו נִשְׁמַת

האשה החשובה מרת חנה מרים ב"ר דב פרידמן ע"ה נלב"ע ט' תמוז תשס"ח ת.צ.ב.ח.

הוצאת הגליון והפצתו לזכות

לְבָרָכָה וְהַצְלָחָה

דינאל אורי בן רגינה מלכה שיוזכה לברכה והצלחה שיעתא דשמיא בלי גבול ומדה בקרוב מוש ופרצת ימה וקדמה צפונה ונגבה

פנינים ורעיונות ככתבם וכלשונם

בתי כנסיות אינם צריכים מזוזה לפי ששם מקום החיים

סוד המזוזה, כתבו המקבלים (תקוני זוהר כה, א), שהוא ז"ו מו"ת. ועוד כתבו, שבאמצע האותיות מ"ת נכנס ז"ו ז"ו, דהינו 'מזוזות' (דברים יא, כ), והוא בגימטריא כ"ו כשם המיוחד. וזהו שאמרו (עיין זוהר בא לו, א) 'כתב שמי על פתחיה'. וזה השם מרחיק המות ומפרידה. וידוע שבתי כנסיות פטורים מן המזוזה (שו"ע י"ד סימן רפ"ו ס"ג), ולמה פטורים, מפני ששם אין מות, ואין צורך להפרידה, אלא אדרבא שם יש החיים. ולכן אמר 'מה טובו, שהם גימטריא ס"ח, דהינו 'חיים'. (אות ה)

פרוש נפלא בכונת הפסוק 'כי אהבה ה' אלקיה'

אמרינו בפרק י"א דסנהדרין (מה, ב), שכל הברכות של בלעם חזרו לקללה, חוץ מבתי כנסיות ובתי מדרשות, שנאמר (דברים כג, ו) 'ויהפך ה' אלקיה לך את הקללה לברכה'. לפי שבינו שהטאו, מצאה מדת הדין מקום לחול, חוץ מבתי כנסיות ובתי מדרשות, שאליהם תלויים בברכה הקדומה שנתן יצחק יעקב, 'הקל קול יעקב' (בראשית כו, כב), וזו אי אפשר לדחותה.

וזהו שסיים הכתוב 'ויהפך ה' אלקיה לך את הקללה לברכה', דהינו זו של בתי כנסיות ובתי מדרשות, והשם, 'כי אהבה ה' אלקיה', שהקדוש ברוך הוא אוהב קולו של יעקב, כדכתיב (שיר השירים ב, יד) 'השמיעני את קולך'. (אות ח)

הקדוש ברוך הוא מחשיב לגבי בלעם כמו שקללם

'ויהפך ה' אלקיה לך את הקללה לברכה' (דברים כג, ו). מקשים המפרשים, מהו תבת 'לך'. ולעניות דעתי נראה, דתבת 'לך' איצטריף, ודסקלא דעתך לומר, שהואיל שבלעם ברך את ישראל, יהיה גם הוא מתברך, כדכתיב (בראשית כו, כט) 'מברכה ה' ברוך, קא משמע לן קרא לך', ודוקא לגבי דישאל היו הברכות, ולא לגבי דבלעם. (אות יג)

פנינים מתורתו של האור החיים הקדוש - הרה"ק רבי חיים בן עטר נלב"ע ט"ו תמוז תק"ג

בלעם היה רודף פבד

ויקם בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן ה' לתתי להלך עמכם (כב, יג):

האור החיים הקדוש זלה"ה מבאר יפה מה שדקדק הכתוב לומר 'ויקם בלעם בבקר', משום שבא לרמוז בגנות בלעם, ששלחם מהר מיד בבקר כדי שימהר בלק לשלח אחרים נכבדים.

בלעם היה צר עין ולא רצה להאכילם

עוד מבאר האור החיים הקדוש זלה"ה: שבא הכתוב להודיע צרות עינו של בלעם שמהר לשלחם מיד בבקר קדם הגעת זמן האכל, הפך מנדיבות אבי הנערה פלגש בגבעה (שופטים יט, ה) שאמר לחתנו שעמד ללכת בבקר 'סעד לבך פת לחם ואחר תלכו', כי זה הרשע הוא מקור הצרות עין, ומיד כשקם בבקר שלחם ואמר להם שילכו לארצם, כי חש שיתעכבו בעיר וסעודתם עליו.

בלעם רמז כנגד ארבע כתות הצדיקים

כנחלים נשיו כגנת עלי נהר כאהלים נטע יהוה כארזים עלי מים: (כד, ו)

רבנו האור החיים הקדוש זלה"ה כתב לבאר שפסוק זה מדבר כנגד ארבע כתות הצדיקים שבפעם ה'.

א' הוא כשמואל הנביא שהיה מסבב כל ארץ ישראל ללמד תורה ומצות בכל שנה ונשנה כאמרם ז"ל (שבת נו, א).

ב' הם הצדיקים הקבועים לתלמוד תורה, ללמד וללמד ולהורות משפט.
ג' הם הלומדים תורה לשמה, להשפיל ולהבין אמרי נעם. אולם הם אינם מלמדים לאחרים תורה.

ד' הם המוזיקים ידי לומדי תורה, ויוצאים למלאכתם להביא פרנסה לביתם.

וכנגד ארבע כתות אלו דבר בלעם, וכך אמר: כנגד כתו של שמואל אמר - 'כנחלים נשיו', שהם עושים פנחל הזה שנוטל מימיו ממקום למקום לשתות ממנו. וכנגד כת שניה אמר - 'כגנת עלי נהר', כגן הזה שהוא נטוע, וכל הרוצה להנות יבא ויהנה. וכנגד כת השלישית שהם לומדין לעצמן ואין בהם כח להשפיע לאחרים אמר - 'כאהלים נטע ה"', כיעקב איש תם יושב אהלים ללמד לעצמו, ואמר לשון נטיעה, כנטיעה הזאת שכל שהיא מתישנת מוסיף שרשים ואחיזה ביניקתה, כמו כן לומדי תורה כל זמן שמאריך בעסק התורה תוסיף להשתרש נפשו בה. וכנגד כת הרביעית אמר - 'כארזים עלי מים', ארזים רמז לעשירי עם, בעלי קומה בעלי כח וגבורה בעולם הזה, אבל אין עושים פרות בתורה לפי שאינם לומדים בתורה.

